

РЕШЕНИЕ

№ 4897

гр. София, 16.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3702** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. Р. Г. срещу Решение от 15.02.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състава по НАХД № 11744 по описа за 2012г., с което е потвърдено Наказателно постановление № АВ3652/11.01.2012г., издадено от началник АНД, Отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи. /СДВР/. С последното на касатора, на основание чл.174, ал.3, предл.1-во от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 18 месеца и „глоба” в размер на 1000 лева за извършено нарушение по чл.174, ал.3 ЗДвП, на основание чл.179, ал.2, предл.1-во ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 150 лева за нарушение на чл.20, ал.2 ЗДвП и на основание Наредба № Из-1959/27.11.2007г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, за които се отнемат, са отнети 16 контролни точки.

Недоволен от решението касаторът го обжалва в частта, в която е потвърдено наказателното постановление и наложеното с него административно наказание по

чл.174, ал.3, предл.1-во ЗДвП лишаване от право да управлява МПС за срок от 18 месеца и глоба в размер на 1000 лева, като излага твърдения за неправилно приложение на материалния закон и необоснованост. Счита, че не е доказано извършването на нарушението, а изводите на съда съдържат вътрешни противоречия и не кореспондират с доказателствата по делото. Моли да бъде отменено обжалваното решение в посочената му част. В съдебно заседание се явява лично и с адв.К., който поддържа касационната жалба по съображенията, изложени в нея.

Ответникът по касационната жалба – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно и своевременно призован, не изпраща представител и не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба, основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

По делото е установено, че на 23.12.2011г. около 22:30 часа в [населено място], по бул. „Д-р П. Д.” с посока от [улица]към Ф. шосе, касаторът управлявал лек автомобил „Опел А.” с [рег.номер на МПС], като срещу бл.541 поради движение със скорост, несъобразена със състоянието на пътя (мокра настилка), автомобилът се завъртял на платното за движение и реализирал леко ПТП последователно в паркираните от лявата му страна автомобили „Ауди” с рег. [рег.номер на МПС] и „Нисан М.” с рег. [рег.номер на МПС]. Водачът отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство Дрегер 7510 №144. Издаден му бил талон №0282528 за медицинско изследване в Първа МБАЛ-С..

За горното бил съставен акт за установяване на административното нарушение, въз основа на който е издадено обжалваното наказателно постановление. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на свидетелските показания на свидетелите А. П. Д. /актосъставител/ и А. П. и от приложените към административно-наказателната преписка и приети по делото писмени доказателства.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът обосновал извод, че наказателното постановление е издадено в съответствие с изискванията на закона и от компетентен орган. При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаване на атакуваното постановление приел, че са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 ЗАНН, както и сроковете по чл.34 ЗАНН, с оглед което не са налице формални предпоставки за отмяна на наказателното постановление, тъй като при реализирането на административно-наказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството. Правилно, според въззивната инстанция, административно-наказващият орган е приел, че жалбоподателят от обективна и субективна страна е реализирал състава на описаните в акта административни нарушения по чл.20, ал.2 ЗДвП и чл.174, ал.3, предл.1-во ЗДвП и потвърдил обжалвания акт.

Решението е правилно.

При постановяването му районният съд не е допуснал твърдяните в касационната жалба нарушения. Изводите, направени в решението се потвърждават от доказателствата по делото. Безспорно е установено извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

От обективна страна, на посочената в АУАН дата и място, касаторът поради несъобразена с пътната обстановка скорост е реализирал пътно-транспортно произшествие като при извършената проверка отказал да бъде изпробван с техническо средство Дрегер за употреба на алкохол. Наведените от него твърдения в касационната жалба, че към момента на проверката е страдал от тежко белодробно заболяване, което му е попречило да извърши проба с техническото средство, поради затруднено дишане, не се потвърждават от доказателствата по делото.

Обстоятелствата, свързани с отказа на дежурния в I-ва градска болница, да вземе проба на касатора, са ирелевантни към настоящия спор. Отговорността му е ангажирана по чл.174, ал.3, предл.1-во ЗДВП – „Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества”, а не за това, че не е изпълнил предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му.

Предвид изложеното, като извърши проверка на обжалвания акт на посочените в касационната жалба основания и на всички основания по чл.218, ал.2 АПК, касационната инстанция намира обжалваното решение за валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон, и като такова намира, че следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.02.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състава по НАХД № 11744 по описа за 2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.